

# LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND



Nieuwsbrief 1, augustus 2005

Dit is de eerste Nieuwsbrief van de Stichting Lang leve het Zambiaanse kind. Via deze Nieuwsbrief, die vanaf nu vier maal per jaar uitkomt, wil de Stichting haar donateurs en andere belangstellenden op de hoogte houden van de ontwikkelingen in het weeshuis in Ndola, Zambia.

In deze Nieuwsbrief laten we jullie kennismaken met een paar kinderen die in het weeshuis zitten; vertelt Hans, de penningmeester van de Stichting, over zijn bezoek aan het weeshuis en staat een artikel met achtergrondinformatie over de situatie van wezen en andere kwetsbare kinderen in Zambia.

## Verslag van bezoek aan het weeshuis

In de eerste week van juni 2005 ben ik, samen met Sjaak, een vriend van mij, in Zambia geweest en zijn wij ook bij het weeshuis in Ndola langs geweest.

De Stichting had al een paar keer een donatie per bank overgemaakt. Maar nu hadden wij een contante donatie bij ons van € 2.000,-. De blijdschap met dit geld was groot. Tijdens ons bezoek zagen wij dat het geld hard nodig was. Het is daar een continu gevecht om steeds weer voldoende geld bijeen te krijgen om de lopende kosten te kunnen betalen. Helaas is er te weinig geld voor handen om op volle capaciteit te draaien. Er waren slechts 11 kindertjes, terwijl er 30 verzorgd kunnen worden. En gezien het grote kinderleed in Zambia is het bijzonder jammer dat er niet voldoende geld is om op volle capaciteit te draaien.



Ondanks deze financiële nood was het een feest om er weer op bezoek te zijn. De kinderverzorgers stralen hartverwarmende toewijding uit. Met plezier en warmte zorgen zij voor de kindertjes. Ook de twee bestuursleden en de directrice Sarah zijn inspirerende mensen die met volle motivatie aan het werk zijn. Sarah was eigenlijk ziek (malaria), maar het zou niet in haar opgekomen zijn om niet aanwezig te zijn tijdens ons bezoek. De bestuursleden doen heel

erg veel voor het weeshuis. Geheel zonder eigen belang organiseren zij regelmatig activiteiten om geld te werven voor het weeshuis. Zo hadden zij net een soort bazaar in Ndola georganiseerd.

Het weeshuis zag er weer zeer schoon en verzorgd uit. Het is altijd prettig om dit weer te constateren. Je ziet dat de kindertjes er een echt thuis hebben.

Ook al is het voor een tijdelijk verblijf bedoeld.



En dan de kinderen zelf. Telkens als je daar rond loopt heb je de neiging om ze allemaal op te pakken en mee te nemen. Ook Sjaak had een paar vriendjes gemaakt. Doordat hij een paar kindertjes omhoog telde en ze op de glijbaan zette, kon hij niet meer stuk bij ze. Dit maakte voor hem het afscheid erg moeilijk en emotioneel. Kon je ze maar meenemen. Waarom hebben zij niet een fijn huis? Je zou het ze zo gunnen!

Het stimuleert ons in ieder geval om met nog meer energie en creativiteit aan fondsenwerving te doen. Wij mogen niet verslappen.

Er moet nog veel gebeuren. Het is belangrijk om steeds weer ideeën te ontwikkelen om geld bijeen te krijgen. Dit is best lastig steeds weer te bedenken. Misschien heeft u nog een idee?

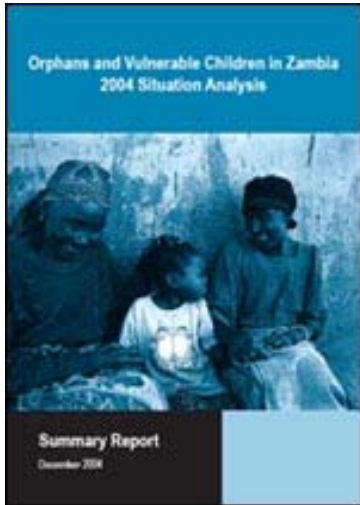
## Situatie van kwetsbare kinderen in Zambia in 2004

(Dit is een samenvatting van een artikel uit de Zambia Nieuwsbrief 110, juni 2005, een uitgave van de Stichting Werkgroep Zambia)

Het ministerie van Sport, Jeugd- en Kindzaken van Zambia heeft een rapport uitgebracht over de toestand van de wezen en andere kwetsbare kinderen in Zambia. De belangrijkste conclusies van het rapport zijn dat de regering onvoldoende prioriteit geeft aan wezen en kwetsbare kinderen, dat de coördinatie van het beleid slecht is, dat er onvoldoende financiering is en dat anti-retrovirale medicijnen tegen AIDS veel breder beschikbaar moeten worden gemaakt, ook voor kinderen met AIDS.

In Zambia wordt de UNAIDS-definitie van wees gebruikt: 'een kind onder 18 jaar dat één of beide ouders heeft verloren'. Een enkelvoudige wees heeft één

ouder verloren, een dubbele wees beide ouders. Cijfers uit 2003 laten zien dat 19% van de kinderen onder 18 jaar wees zijn. Dat zijn 1,1 miljoen kinderen. Doordat veel kinderen wees zijn door AIDS, verliezen ze vaak eerst de ene ouder en dan de andere. In 2002 was 19% van alle wezen dubbele wees. De leeftijd waarop kinderen wees worden, wordt steeds lager. In 2002 was 12% van de kinderen onder 5 jaar al wees.



Niet alleen wezen zijn kwetsbare kinderen. Onder kwetsbare kinderen vallen ook kinderen met zieke ouders, kinderen die in een familie wonen waar niet in de basisbehoeften kan worden voorzien, kinderen van gezinnen die vroeger terug konden vallen op rijkere familieleden, maar nu alleen nog maar op familieleden net zo arm als zij. Kwetsbaarheid heeft meestal met armoede te maken. 73% van de Zambiaanse bevolking leeft onder de armoedegrens. Een eerste gevolg is meestal dat de kinderen moeten helpen in huis of buitenshuis. Vooral meisjes worden betrokken bij de verantwoordelijkheid voor jongere broertjes en zusjes en zieke ouders, en krijgen geen kans meer om naar school te gaan.

Ongeveer 150.000 kinderen hebben in het geheel geen ouderlijke verzorging; ze leven in child-headed households (gezinnen waarvan een kind het hoofd is) of op de straat. Niet alle kinderen zonder ouderlijke verzorging zijn wezen. Het zijn ook kinderen die van huis weggegaan of -gestuurd zijn door huiselijk geweld, seksueel misbruik, alcohol- of drugsgebruik, prostitutie of verwaarlozing.

Veel kinderen worden wees, doordat hun ouders sterven aan AIDS. Daarom is het belangrijk dat de HIV/AIDS pandemie ingedamd wordt. Dat kan, naast voorlichting, door het algemeen beschikbaar stellen van anti-retrovirale medicijnen. Schattingen zijn dat 90.000 kinderen in Zambia HIV geïnfecteerd zijn. In het algemeen sterven kinderen met HIV voor hun derde levensjaar. Anti-retrovirale middelen voor kinderen zijn nauwelijks beschikbaar in Zambia. Dat moet veranderen.

Het erg lezenswaardige rapport 'Orphans and Vulnerable Children in Zambia, 2004 Situation Analysis' staat op [www.sarpn.org.za/d0001199/index.php](http://www.sarpn.org.za/d0001199/index.php).

## De kinderen in het weeshuis

Op het moment zitten er 11 kinderen in het weeshuis. Dat zijn Melody (1 jaar), David (4 maanden), Kabwe (8 maanden), Bessy (11 maanden), Nkonde (1 jaar en 5 maanden), Catherine (3 jaar), Camilla (2 jaar), Agnes (4 jaar), Mirriam (3 jaar), James (3 jaar) en Kunda (bijna 3 jaar).



Dit is Nkonde. Hij is geboren op 11 maart 2004 en is in het weeshuis sinds 9 april 2004. Zijn moeder stierf bij de geboorte en zijn vader kan niet voor hem zorgen, omdat hij geen inkomen heeft. Melkpoeder is in Zambia erg duur en bovendien is het erg moeilijk voor de armere gezinnen om de melk hygiënisch klaar te maken. Daarom is het voor de vader niet mogelijk om voor Nkonde te zorgen. Nkonde krijgt nu in het weeshuis goed te eten. Hij weegt nu 12 kg en is een gezond mannetje. Misschien dat hij over een tijdje terug kan naar zijn vader.



Dit is Mirriam. Zij is geboren op 30 juli 2002. Haar vader stierf al voor zij geboren werd. Haar moeder is erg ziek en kan daarom niet voor Mirriam zorgen. Mirriam kwam op 16 december 2002 ernstig ondervoed en met zweren over haar hele lichaam door verwaarlozing in het weeshuis. Zij is nu gezond en weegt 18 kilo.



Dit is Kunda. Zij is geboren op 24 november 2002. Haar moeder is erg ziek. Zij is een maand na haar geboorte al in het weeshuis opgenomen, omdat ze in een erg slechte conditie was. Door goede voeding is ze er veel beter aan toe, maar ze praat nog niet. Dat baart het weeshuis wel zorgen. Er schijnt niets aan de hand te zijn met haar gehoor, maar ze reageert niet of nauwelijks op mentale stimulatie.

**Stichting 'LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND'**  
Leonard Roggeveenstraat 49, 6708 SL Wageningen  
[hetzambiaansekind@planet.nl](mailto:hetzambiaansekind@planet.nl); [www.langlevehetzambiaansekind.nl](http://www.langlevehetzambiaansekind.nl)  
bankrekeningnummer: 39 70 72 694